

A Duna utcai csapat útja a robotika-világban

Az idei tanévet a pozsonyi Duna utcai gimnázium elvégző diákjelölő állító Robotosztack csapata, Barát Bence, Vanda Maxim és Schlosser Imre szervezésével és komány felkészítéssel indította – célkeretben a WRO világbejárásánakig!

POZSONY. 2024-ben a robotika-világbanoknakot a törökországi Izmitben rendezték meg, ahol iskolánk csapata képviselte Szlovákiát. Még ott kiderült a következő vb helyszíne Szingapur lesz. Cíhtosan megkérdezték a fiúkat, elvisznek-e oda is. Nevettek, de akkor még senki sem sejtette, mennyire komolyan veszik majd ezt a kérdést...

Amikor Kézhez kapott a 2025-ös feladatakat, az első reakcióink leginkább a „Na, ebből hogy lesz világbiainokság?” volt. De a fiúk nem estek kétségebe, minden erejükkel azon voltak, hogy a robot minden megtanuljon. Szombatonként az Iskola padjai között zajlott a robotépítés és programozás. Először a besztercebányai regionális fordulóra készültünk, ahol 6 csapattal képviseltük az iskolát – korosztályunként 2-2 csapattal, mivel három kategóriában indulunk.

Besztercebányán elköpesszítő robotokat látunk, olyan profikat megszégyentő konstrukciókkal álltak ki a diákok, hogy csak szót fogadtak”, de szinte barátként indulunk. Ilyenkor azért meg-megrogyni a csapat önbizalmáma, de végül sikertült a 10-

legjobb köréz beverekedni magunkat – négy csapatunk is továbbjutott az országos döntőbeli Ránácsba! A junior és senior kategóriákban 2. helyezést értünk el, ami hatalmas örömkel volt, de tudtuk: a Java csak most jön. A felkészítésre kevés idő maradt, de annál több lelkessédes és kreatívítási! A csapatok mindenbe beleadtak, és június 9-én elindultak a WRO világbejárásánakig!

szénior csapat 1. helyen állt, a másik a 7.-en., a juniorok az 5., az elementary csapat pedig a 2. helyet szerette meg. Ekkor már éreztük, hogy ebből még valami nagyon komoly is kíslühet!

Aztán jött az új pálya, új feladatsorral – mintha csak egy extrém nehéz videójáték szintjét kapták volna meg. Kátrára által ren-

A futamok után feszítő várákozás következett. A junior csapatunknak – Brick Heads: Schlosser Vivien Danielle, Langermann Matúš Enzo, Dávid Tomáš – sajnos nem volt szerencséje, a robot kereke beakadt az asztal egyenetlensége miatt, így tudtuk, a dobogó ezüsttel nem jön össze, csak a 6. hely. Az elementary csapat

CoolBricks: Baráth Zsófia, Cán Leyla és Vanda Félix – is nagyon jói szerepeit, de végül egy hajszalon múlt a dobogó, 4. helyezetük lettek. A Scrap metal nevű másik szénior csapatunk, Bús Zoltán, Nemes Máté és Kenderessy Márk az 5. helyet szerezte meg.

Ekkor jött a nagy pillanat: a szénior kategória eredményhirdetése. A neveket sorolták, de a Robotoshock csak nem hangzott el... amikor a legvégen – mintha csak hollywoodi filmben lennének – mérgicsak kimondták a nevünköt! Megnyertük! Újra! A diákok tehát teljesítették „víccsenet kömoly” kérésememet, és úgy néz ki: viszhek Szingapurba! Az örööm hatalmas, de tudjuk, most kezdődik az igazi munka. Szík-ségünk lesz támogatásra is, hiszen egy ilyen út költsége nem kavéz.

Izmir minden pillanata öröök emlék, most pedig készítjük a „belisső memóriainkat”, hogy Szingapúrból is mindenert el tudjunk raktározni. Lehet, még külön tárhelyet is kell kérniük az agyunkba...

Mindenki köszönheti a csapatnak!

delkezéstre a megoldás kidolgozására, és itt tényleg csak a stratégia és csapatmunka számított. A legnehezebb az volt, hogy a robotok egyetlen esélye volt: semmi javítás, második próbálkozás!

(Fotó: MTAK)